

[Hanne Reintoft.]

af hele området, men vi vægrer os ved at tildele den tjenstgørende politistab denne beføjelse.

Jeg ser, at justitsministerten anfører, at forslaget er modtaget velvilligt i Sverige, og at administrationen her går nemt. Det tror jeg såmænd også det vil blive her, da mange ræsonnerer, at det er hurtigere og billigere at betale end at gøre vrøvl. Det kan vist kaldes en ganske almindelig, folkelig erfaring, at det i de tilfælde er bedst simpelt hen at klappe i og tage, hvad der kommer. Det siger dog ikke noget som helst om afgørelsernes rimelighed, men kun om hele systemets uformåenhed.

Vi vil nok se på sagen i udvalg, men kan med det samme sige, at det sidste kan vi ikke tilslutte os.

Boertmann (VS):

For at tage det sidste først, så er vi enige med den sidste ordfører om bødeforelæggene på stedet. Vi vil også gå imod det, uanset at det er en administrativ forenkling. Det er, som om de negative følgevirkninger af en sådan administrativ forenkling ikke er blevet diskuteret, og de findes heller ikke i bemærkningerne. Jeg vil bare supplere med at gøre opmærksom på, at andre steder og i andre lande, hvor man har et sådant princip, har man bl. a. også set et stigende antal korruptionssager. Det er så nemt at nøjes med halvdelen af bøden og stikke den i sin egen private lomme. Det er en risiko ved det.

Med hensyn til de andre punkter vil jeg sige, at autorisationen til at have 2 advokatfuldmægtige kan vi såmænd også støtte, selv om vi i princippet er modstandere af det mesterlæreprincip, som findes her, ligesom vi er det på alle andre områder.

Angående forbrugersagerne mener vi godt, at vi vil støtte, at der kan gives fri proces. Måske kan det gøres endnu friere end her, men det kan diskuteres. Vi er tilhængere af det.

I øvrigt vil vi godt sige, at vi er utilfredse med loven om forbrugerklagenævnet. Vi mener, at den er alt for vag, og vi mener, at det er urimeligt, at der også sidder repræsentanter for erhvervslivet i et sådant forbrugerklagenævn. Der må udelukkende være forbrugerinteresser repræsenteret.

Vi er også uenige i, at man sådan skønsmæssigt skal kunne afvise sager som uegnede til behandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der var ikke udelt tilslutning til dette lovforslag, men, så vidt jeg kan skønne, dog en meget bred tilslutning, selv om den også skifter fra punkt til punkt, når det drejer sig om den blandede landhandels mange forskellige områder.

Det spørgsmål, man i særlig grad har berørt, er bødeforelægget ved en politimand, og dér vil jeg godt have lov til at pege på et par ting, der var fremme i debatten sidst, og som også er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget.

Det siger sig selv, at der skal være sikkerhed for den rette behandling. Det vil sige, at det er et begrænset antal sager, også begrænset i art, der kan lægges ud på denne måde. Der skal samtidig være tale om, at der er en fast praksis på området. Må jeg dertil føje, at den bemyndigelse, justitsministeren skal have til at udsende en bekendtgørelse, vil vi gerne have lov til at drøfte i udvalget forinden, så man kan få sikkerhed for, at der ikke er tale om, skal jeg sige alt for udflydende rammer.

Jeg er enig i de betænkeligheder, der er kommet til udtryk med hensyn til, at det må være, som fru Lone Dybkjær udtrykte det, meget klare sager med meget klar praksis. Jeg er også overbevist om, at der er så stort et antal af disse sager, at det vil være urigtigt ikke at forsøge at få forslaget igenem.

Jeg ville godt til sidst sige i forbindelse med bemærkningerne om risikoen for korruptionssager, at det er nok at lade fantasien spille lidt for meget. Den risiko tror jeg overhovedet ikke på her i landet.

Jeg er parat til i udvalget at tage drøftelser op om en lang række af de enkeltheder, der kort er nævnt her ved første gennemgang af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til